

De sossenprof Coolsaet gaat af als een gieter

Assita Kanko: Afrikaanse geeft Vlaamse professor een lesje in Verlichtingsdenken

Ik kijk niet veel naar TV en an zeker niet naar hersenspoelende praatprogramma's die gemaakt worden om politici en politiek correct gespuis een podium te geven. Maar soms gebeurt er toch iets opvallend al is dat niet de bedoeling. Johan Sanctorum keek deze keer en brengt verslag uit.

Gisteren was het Werelddag tegen vrouwelijke verminking, en zoals gewoonlijk weten we dat pas 's avonds als allerlei interessante personaliteiten daar hun mening over geven in de desbetreffende duidingsprogramma's, geeuw. Doch halt, gisteren was dat in [De Afspraak](#), een genoeglijk kabbelend programma dat doorgaans gevuld wordt met mensen die het allemaal onderling eens zijn, wel even anders.

Het was naar ik vermoed niet helemaal het opzet van presentator Bart Schols, maar een zekere Assita Kanko, afkomstig uit Burkina Faso en aldaar als vijfjarig meisje besneden, deelde een paar ferme verbale oorvegen uit. Het slachtoffer was de brave Rik Coolsaet, professor Internationale Betrekkingen, die omtrent terrorisme en jihadisme nog eens de gekende riedel afstak dat onze ongelukkige moslimjongeren uit kansarmoede naar de kalashnikov grijpen, dat ze *“naar de zijlijn van de samenleving worden geduwd”*, en dat we zo *“een nieuwe generatie jihadisten aan het*

kweken zijn". Allemaal onze fout.

Een duidelijk geïrriteerde Assita Kanko ging tegen deze Gutmenschaal in. *"Ik geloof niet in dat slachtofferdiscours. We moeten investeren in onderwijs, maar criminelen ook kordaat aanpakken en hen niet steeds weer laten lopen. We moeten onze Europese waarden en onze grondwet durven verdedigen. Wie hier woont heeft rechten én plichten. Wijs die jongeren daar consequent op, dat is goed voor hen, dan weten ze waaraan zich te houden."*

Schuldig verzuim

"Onze Europese waarden". Eerlijk gezegd viel mijn mond open van verbazing dat een Afrikaanse vrouw ons die les moet lezen. Maar **Coolsaet bleef doorgaan** en wees nog eens naar de cijfers die tonen dat België achteraan bengelt inzake integratie, speciaal van Marokkanen. Natuurlijk is dat zo, maar de professor verwisselt oorzaak en gevolg. Er is te weinig houvast, teveel rekkelijkheid en straffeloosheid, er is de patriarchale cultuur waardoor Marokkaanse jongetjes vanaf hun zesde rotverwend worden en denken dat alles hen in de schoot geworpen wordt, en vooral: er is geen nadruk op de Europese leidcultuur die natuurlijk ook met taalrijkdom te maken heeft, in België een heikel punt, en Vlaanderen is op dat vlak zoals geweten ontwikkelingsgebied.

Professor Coolsaet is een levend bewijs van wat een andere spreker in deze zeldzaam zinnige aflevering, natuurkundige Robbert Dijkgraaf, naar voor bracht: de noodzaak aan creatief denken in de wetenschap, en het gebrek daaraan bij vele academici. Politieke correctheid en een gebrek aan intellectuele moed (ont)sieren nogal wat Vlaamse intelligentsia, maar in het geval van Coolsaet neigt het bijna naar schuldig verzuim en een hardnekkige vorm van bijziendheid die misschien ooit wel eens een sorry zal opleveren ("We waren te naief") als het kalf echt verdronken is. Als die fameuze grondwet, waar Assita Kanko ons met de neus op duwt, bijvoorbeeld een sharia-tintje zal krijgen om de gediscrimineerde Marokkaanse medemens ter wille te zijn.

Vreselijk is het, dat soort sofismen en verdraaiingen, temeer omdat het tegen elke vorm van gezond verstand indruist. En een vrouw naar mijn hart is die Assita, feministe zonder schaamlippen maar met ballen aan haar lijf –excuus voor deze

hyperbool- die erop wijst dat genitale verminking ook in België nog frequent voorkomt, dat de daders onder de radar blijven en dat het vervolgingsbeleid nul komma nul is. **Je zag professor Coolsaet naar adem snakken in zijn multiculturele dikbuikigheid en iets verwards denken rond “eerbied voor culturele diversiteit”**, gelukkig kwam het er niet uit.

Meteen kreeg ook TV-seksuologe Goedele Liekens lik op stuk toen die nog eens probeerde om het allemaal tot een “gebrek aan voorlichting” te reduceren. Nope, replikeerde Assita: **“ze weten heel goed waar ze mee bezig zijn en ze weten dat ze het zich kunnen permitteren”**. Geen enkele uitschuiver gunt ze haar tafelgenoten, zo heb ik het graag.

Assita Kanko doet denken aan Ayaan Hirsi Ali, ook een Afrikaanse met een geschiedenis van genitale verminking, en net daardoor een atheïstisch feministe én radicale aanhangster van het Verlichtingsdenken. Dan denk je toch: waar zitten al die Marokkaanse en Turkse vrouwen en meisjes om eens hard op tafel te slaan?

Was ik nu Bart Schols geweest, dan had ik toch het gesprek beëindigd met de vraag aan Assita Kanko, hoe het voelt om levenslang genitaal verminkt te zijn en een stuk van je vrouwelijkheid te verliezen, terwijl springerige TV-presentatoren hun jongeheer laten amputeren “omdat ze zich niet goed voelen in hun lichaam”. Maar dat deed Bart dus niet, het was welletjes geweest, en hoe lager onze verwachtingen in TV-land, des te prettiger de verrassingen. Tot de volgende werelddag dan maar.

h/t [Johan Sanctorum](#)

Geplaatst op [7 februari 2018](#) door [visionairbelgie](#)